Ч. 143. Субота 28 червня (11 липня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Угорщини. — Новий бан Хорватиї. — Стан здоровля папи. — Подорож італіяньского короля до Парижа).

На передвчерашнім засіданю угорского сойму застеріг ся пос. Барабаш зі сторонництва независимости против зобовязань зі своєї сторони, але обіцяв льояльно поводити ся супротив правительства на случай увзгляднення національних домагань. Румуньский посол Влод висказав надію, що мимо правительственної пресї при найблизших виборах вийде що найменше 20 румуньских послів. — У військовій комісиї угорского сойму міністер гонведів Кольошвари заявив, що в справі національних жадань правительство стоїть на становищи попередного правительства. Проект нового військового закона є майже викінчений, так що в 1904 р. можна буде перевести рекрутацию на підставі нового, на 10 літ обчисленого закона. Проект нового військового процесу карного єсть вже цілком викінчений і ще сего року буде предложений обом парламентам. Закон вдоволить всї новочасні вимоги. Поки-що буде переведена тілько реформа карного права, бо реформа материяльного права стрічає ся з перепонами з причини неоднопільности карного права для цивільного населеня монархії. Язиком розправ має бути службовий язик дотичної части армії. Котрі офіцири схочуть, будуть перенесені до угорских полків. Перенесенє всїх офіцирів єсть неможливе з фінансових і службових причин. Знанє німецкого язика для офіцирів буде потрібне о стілько, аби офіцир міг свої гадки зрозуміло висказати і відповісти службовим вимогам. Проект нового закона військового буде обіймати дволїтну службу, з чим мусить бути сполучене підвисшенє контингенту рекрута і видатків.

Новий бан хорватский, ґр. Теодор Пеячевич, єсть сином бана ґр. Володислава Пеячевича і одним з найбогатших угорских маґнатів. Майже 15 літ був ґр. Теодор Пеячевич наджупаном в Осеку і на тім становищи визначив ся як прихильник Мадярів. Помимо того не виключена річ, що ґр. Пеячевич змінить подекуди систему управи краю, бо можливо, що при своїм іменованю одержав відповідні вказівки. На подібний здогад наводить також і те, що як раз перед кількома днями новий бан мав розмову з кореспондентом одного віденьского дневника, в котрій зазначив, що буде стояти на становищи угоди хорватско мадярскої, але з другого боку буде також пильнувати, щоби національні права Хорватів, обезпечені названою угодою, не були нарушувані.

Як доносять римскі часописи, в послїдних двох днях стан здоровля папи трохи був поліпшив ся, так що лікарі і окруженє почали набирати надії на остаточне подужанє сьв. Отця. Однако вчера по полудни папі знов погіршило ся і лікарі порішили на годину 4 по полудни скликати консиліюм і візвати до него також проф. Россоніого. Заки допущено Россоніого до папи, приготовлював др. Ляппоні дуже осторожно сьв. Отця на ту візиту. Папа мимо ослаблення приймив ту віст спокійно при повній духовій сьвідомости. Аж тоді увійшов Россоні і обернув ся до сьв. Отця зі словами потїхи, за котрі папа дуже слабим голосом подякував. Оглядини тревали до 20 мінут і виказали, що імовірно треба буде ще раз випомпувати ропу з грудної клїтки. Та операция мала би відбути ся завтра. По консиліюм видали лікарі о години 5 тої по полудни такий бюлетин: „Позаяк в загальнім стані папи появило ся погіршенє, відбуло ся о годині 4-тій по полудни консиліюм, в котрім взяв участь також проф. Россоні. При строгім огляді стверджено, що ропа в грудній клїтці збирає ся знов і що удари серця слабші. Однако не замічено познак якого небудь серцевого блуду. Живчик легко придавлений. Віддих короткий і рідкий. Урина відходить слабо. Стан папи треба уважати поважним. Россоні, Мацконі, Ляппоні." — Перед лікарскою нарадою приймив папа своїх братаничів, розмавляв з ними і три рази їх поцілував.

Подорож італіяньского короля до Парижа спинена поки що задля недуги папи римского

---

10)

На Балкані.

(Дальше).

IV.

Причинки до білградских подій.

Як по великій і страшній тучі хоч би лиш мале упокоєне робить враженє тишини, так тепер і в Сербії по звістних білградских подіях настав бодай на око великий спокій. Чи то дійстний спокій, чи то початок відродженя Сербії? Хто то може вгадати? Історня Сербії показує бодай, що рід Карадьордєвичів не має тої поваги і сили в собі, котра потрібна до відродженя якогось народу. Та й Карадьордєвичі записали ся так само кроваво в історії Сербії як і Обреновичі, а король Петро I., що засів на необсохлім ще від крови сербскім престолї, мусів би хиба бути ґеніяльним чоловіком, щоби міг сповнити ту задачу, якої по нім сподївають ся. Ті, що єго знають, кажуть, що правда, що він чоловік, котрий уміє знаменито обходити ся з людьми всіляких станів, уміє з кождим, хоч би й з найнизшим так поговорити, що зискає собі любов у кождого; але знатоки сербских відносин мимо того не ворожать єму нїчого доброго і кажуть, що він вже в найблизшім часї стрітить великі трудности, бо дух завзятої борби партийної не спить і жде лиш на проводирів, котрих не брак. Відзивають ся навіть такі голоси, котрі кажуть, що король Петро I. буде мабуть лиш доси панувати, доки не підросте єго син, теперішний наслїдник престола, котрий виховує ся в Петербурзї, а тоді здасть він на него сербску корону, котрої поправді ще нема, бо французскі артисти ще єї не виготовили. На то здає ся вказувати й та обставина, що король Петро постановив впорядкувати передовсїм свої відносини родинні до сербского престола.

Але поки що в Сербії ще спокій. Сила обставин спонукала держави европейскі погодити ся з фактом, а навіть і Анґлія, котра сама одна зразу не хотїла признати короля Петра, мусїла погодити ся з фактом. За то виринають все ще нові факти, котрі поясняють страшну подію з дня 10 червня. З них показує ся, що цїлу катастрофу, коли не викликала, то прискорила королева Драґа.

Драґа не лиш віком, але й інтеліґенциєю та енерґією перевисшала короля і уміла так єго опанувати, що остаточно спонукала єго оженити ся з нею. Ставши королевою, старала ся она всїма силами о то, щоби обезпечити собі весь вплив не лиш на самого короля, але й на цїлу державу; передовсїм старала ся она о то, щоби знищити своїх противників а обезпечити вплив своїй родині і длятого наставала конче на короля, щоби він зробив єї брата Нікодима наслїдником престола. Як безвзглядно поступала Драґа навіть супротив своєї родини, мають послужити доказом листи, які недавно тому огололосила одна Французка ґазета. Річ була така:

Старший брат Драґи Никола перебував в послїдних роках за границею, в Брукселї, де пізнав ся з якоюсь Французкою, панною Паш (Pache) і хотів з нею оженити ся. В сїм ділї написав він був лист до Драґи, але не просто до неї, лиш до сестри Воїки, котра мала той лист передати Дразї. Воїка не мала відваги передати той лист Дразї і звернула єго братови назад. Відповідь Воїки на лист брата кидає ярке сьвітло на характер і безвзглядне поступованє Драґи. Лист Николи Люнєвіци звучав так:

„Моя дорога сестро Драґо!

Хочу подати Тобі звістку, якої Ти певно не сподїваєш ся; але заким розкажу, прошу Тебе о терпеливість, щоби Ти спокійно і уважно прочитала мій лист аж до кінця. Не знаю, чи пригадуєш собі той лист, котрий я писав з Крезо до Сеї, а в котрім я доносив їй, що задумую оженити ся з молодою панночкою з Гавр. Тота особа сподобала ся мені дуже; єсть то молода панночка з доброї родини, дуже образована, інтеліґентна, музикальна, знає много язиків, а з близьких свояків має лиш свою матїр. Отже видиш, що я добре вибрав.

Вправді в Квіриналї заявлено, що там не думають в нічім впливати на вибір папи римского і полишають італїяньским кардиналам повну свободу, тож не з того взгляду могла би бути відложена візита короля в Парижи, але з тої причини, що не годило-б ся підчас жалоби цїлого католицкого сьвіта обходити повитальні торжества начальників двох найбільших католицких держав. Однако до тепер в двірских кругах нїчо не чувати про намір відложеня подорожи, так як недуга папи може продовжити на довший час. Надто з Парижа телеґрафують, супротив поголоски про відложене італїяньскої візити в Парижи, що тамошний італїяньский амбасадор не одержав в тім взглядї ніякого донесеня і інсталяцийні роботи в палатї мінїстерства заграничних справ, де має замешкати король Віктор Імануіл, ведуть ся дальше. В виду того належить надїяти ся в найблизшім часї італїяньскої візити у Франциї.

Новинки.

Львів дня 10 го липня 1903

— **Затверджене вибору.** Є В. Цїсар затвердив вибір властителя більшої посїлости Ів. Гноїньского з Нового села на маршалка і Тита Зарицкого властителя більшої посїлости з Хотилюба заступником маршалка ради повітової в Чесанові.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови рахункового відділу в львівскім Намістництві Іґн. Кемпиньскому з нагоди его переходу в стан супочинку ордер зелїзної корони III кл.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс концептового практиканта Намістництва дра Стан. Голомба зі Львова до Товмача.

— **За здоровлє сьв. Отця.** Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий відправив вчера Богослужене за подужане Папи в церкві сьв. Юра і зарядив такі богослуженя окремим обіжником у всїх церквах львівскої архиепархії. Подібні зарядженя видали і всї иньші консисториї рускі і латиньскі.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Сим доносить ся, що рух особовий на шляху Микуличин-Тартарів на зелїзници Станиславів-Керезмезе розпочав ся знов дня 5 липня через пересїдане. Від того дня будуть переходити на шляху Станиславів - Керезмезе поїзди 3111, 3112, 3114 і 3115, а натомість поїзди 3113, 3116, 3117 і 3118 тілько на шляху Станиславів-Микуличин.

— **З'їзд кружків рільничих** відбув ся в сїм роцї в Яслї при участи 150 відпоручників. В з'їздї взяв участь між иншими і п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї. Першого дня з'їзду відбуло ся відкрите рільничо-промислової вистави, устроєної в ґімназияльнім будинку. П. Маршалок ґр. Баденї від'їхав з Ясла вчера вечером.

— **Конкурси.** При урядї громадскім в Ягольници містї есть до обсадженя посада громадского писаря з річною платнею 600 К. Поданя треба вносити до дня 20 липня.

— **Убитий електричностию.** Передвчера вечером приключив ся у Львові перший случай смерти від електричного проводу. Була 8 год. вечером, як улицею Пелчиньскою переходив калькулянт дирекциї скарбу п. Каз. Рутковский. В тім часї падав густий дощ і буря лютила ся в горі понад горбами стрийскими і цитаделї. Несподївано роздав ся тріскот між деревами. Велика галуза липи, зломана бурею, упала на дріт електричний. Перерваний дріт упав в болото в поперек дороги. Сніп іскор остеріг переходячого Рутковского перед грізним небезпеченьством. З противної сторони йшло трох людий. На крик Рутковского двох з них стануло, а третий немов би нїчого не чув, йшов дальше. За хвилину страшно закричав і упав на землю, саме на зрадливий, палючий дріт. З недалекої війскової плавальнї вибігло ще кількох вояків, але нїхто з присутних не сьмів приступити до умираючого, аби й себе не запропастити. Крик лежачого на земли переймав до глубини душі тих, що безчинно приглядали ся смерти чоловіка. Голос умираючого по 2 мінутах притих. П. Рутковский тимчасом побіг до ремізи електричного трамваю. Інжинер Дидушиньский, що тодї мав інспекцию, замкнув електричні проводи і удав ся на місце нещасної пригоди. Небавом також приїхала ратункова стация, але всякі стараня привернути житє помершому остали без успіху. Лїкар удїлив лише помочи раненим тим самим електричним током Василеви і Павлинї Гевским. Гевскі мали щасте. Коли они почули крик і вибігли з хати, наступили також на дріт і повалили ся обоє на землю. Однак їм прибіг на поміч Іван Дацько і відтягнув обоїх на бік. Се їх спасло від смерти, хотяй обоє тяжко попекли ся. Померший мужчина називає ся Йосиф Мандик, батько 2 дїтий, був сторожем дому ч. 12 при ул. Пулавского, а заразом робітником при зелїзници.

— **Зелїзнича катастрофа.** В Сполучених Державах, в Вірджінії, лучила ся страшна катастрофа зелїзнича. Іменно поїзд особовий в дорозї з Нового Йорку до Нового Орлеану при стациї Шарльотвіль ударив на поїзд товаровий. Перший ваґон, в котрім їхало 55 австрийских еміґрантів до Техас, цїлковито розбитий. З 55 еміґрантів австрийских добуто 27 трупів, а 20 страшно покалїчених. З котрого австрийского краю були ті еміґранти, поки що телеграми не подають.

— **Нові сербскі марки.** В Сербії видано вже нові марки; на одній їх сторонї находить ся срібний хрест з чотирома півмісяцями, а над тим корона королївска. Значки почтові зладжені після взірцїв з р. 1806, котрі були тілько кілька місяцїв в обізї.

— **На „Дім Друкарів".** Кружок забавовий львівских друкарів устроює в недїлю дня 12 с. м. на дохід будови власного дому в огородї Стов. „Скала" при ул. Міцкевича ч. 28, забаву огородову з аматорским представленєм. Вступ на забаву і представлене 30 кр. від особи. Білет фамілїйний на 4 особи 90 кр. Дїти до лїт 10 в товаристві родичів мають вступ вільний. Початок забави о годинї 3½ по полудни.

— **На дохід селяньскої бурси в Бережанах,** що еї має основати з початком слїдуючого шкільного року бережаньска філїя тов. педаґоґічного, відбуде ся в вівторок дня 14 липня вистава аматорска попереджена відчитом і деклямациєю. На виставу вибрані штуки: „Прелюдия Шопена" і комедия „Настоящі" Ол. Бобикевича. По виставі відбудуть ся товариські

А тепер моя дорога Драґо, що заступаєш менї родителїв, прошу Тебе о Твоє призволенє. Моя наречена, що правда, не має вже нинї того великого майна, яке мала, коли я з нею пізнав ся, але має обезпечене віна, котре вистане для офіцира на кавцию для ожененя. Отже маю надію, що будемо могли щасливо жити і я не стану тягаром моїй родинї. А що моя наречена має лиш матїр, то нїхто не буде жадати від нас ніякої протекциї. А тепер прошу тебе, поцїлуй від мене мого короля і прийми також, дорога Драґо, щирий і вдячний поцїлунок від Твого брата Николая."

Того листу, як вже сказано, не віддала Воїка королевій, лиш звернула его братови назад і так відповіла:

„Мій дорогий Николю!

Нинї одержала я Твій лист, до котрого Ти приложив і лист до королевої. Розкажу Тобі все, як було. Отже я розповіла королевій а она так розсердила ся, що майже цїлий тиждень нездужала від того, тай відповіла менї, що коли ще раз згадано їй про ту справу, то она та й ми всї не хочемо Тебе й знати, а она не хоче Тебе й на очи видїти. Подаю Тобі до відомости еї погляд, бо ви еї вже досить насердили, а она має нинї зовсїм иньші клопоти. Длятого відсилаю Тобі Твій лист назад, бо не не маю відваги їй его віддати, хоч би лиш з обави про себе саму, та й длятого, що знаю, яка би з того вийшла история. Отже прошу Тебе, не говори менї вже нїчого про ту справу, та памятай собі добре, що коли щось такого зробиш, то нїхто вже не буде зглядати ся на Тебе і що нїколи не посьмієш сюди вернути. — Воїка.

Ще характеристичнїйший є третий лист, котрий написав Нїкодим до свого брата Николи. З него видко не лиш то, як Драґа дрожала о свій вплив на короля і як тероризувала всїх, навіть свою найблизшу родину, але також і поганий характер того, що мав стати наслїдником сербского престола. Із сего листу видко також, що Нїкодим ішов сестрі зовсїм на руку і длятого она его любила і старала ся о то, щоби він став наслїдником престола. Лист Нїкодима до брата звучить:

„Пане поручнику!

Вчера вечером говорили Ви до Воїки такі річи, що я аж остовпів від того. Ви говорили по французски і сказали: „Єсть одна особа, котра не хоче призволити, щоби я женив ся, бо она боїть ся, що моя будуча жінка могла би к. (к ролеви) сподобати ся". Дальше сказали Ви, що Ваша будуча жінка есть честнїйша як дотична особа і що Бог еї за то покарає. Як би Ви то були сказали до мене, то я би був Вам на то відповів в спосіб ґідний офіцира королевої .. Нужденнику! Аж страшно! Ви повинні би станути до ряду з такими Ґірковичами та Велковичами*). Не позволю на то, щоби чоловік, котрий так зле думає о королевій, мав ще ласку у неї. Від сеї хвилї Ви нїчим для мене. Ви для мене нуля. Нїкодим Люнєвіца, поручник від кавалериї".

Лист сей говорить досить ясно і показує, які відносини панували в родинї королевої. Коли той лист був писаний, годї знати і длятого дивно виглядає, що оба ворожі братя в критичній хвили знайшли си разом і спішили на поміч загроженій королївскій парі. Спільна смерть їх помирила.

* *
*

Король Петро І. не без причини носить ся з гадкою обезпечити уставом свою родину на сербскім престолї. Рід Обреновичів в мужескій лїнії вигиб, але в женьскій ще есть і серед даних обставин може навіть стати небезпечним, бо він нинї сполучений родинною звязею з родом чорногорского князя. Єсть то родина Константиновичів, найбогатша нинї в Сербії, в котрій оженив ся чорногорский князь Мірко, одинайцята дитина а другий син пануючого чорногорского князя. Прабабкою Константиновичів була Томанїя Обреновичева; еї син Мілош був батьком короля Міляна (кажуть однакож, що Мілян був поправдї Румуном, сином Мілошевої жінки в роду Катарджу і румуньского князя Кузи) а еї донька Анна була матїрю сербского полковника Александра Константиновича. Отже сей полковник, давнїйше головний командант сербскої армії, мав доньку Наталїю, славну на всю Сербію красавицю. Запопадливий князь чорногорский, котрий на віддаваню доньок робить лїпші інтереси як на полїтицї, був того погляду, що для его любимця Мірка богата Наталїя була би найлїпшою жінкою, бо з часом его син міг би навіть стати сербским королем. В тім дусї помагала єму й Росия, котра була того погляду, що коли би король Александер помер без потомства, то найбільшу претенсию до сербского престола мала би женьска лїнїя Обреновичів, отже Константиновичі, а не Карадьордевичі. Отже стало ся, що по довгих короводах кн. Мірко торік оженив ся з Наталїєю. Події з 10 червня попсували рахунок чорногорского князя; але серед даних нових обставин може князь Мірко, шурин теперішного сербского короля, стати поважним і небезпечним претендентом до сербского престола, тим більше, що відносини межи Петром Карадьордевичем а его тестем мають бути в давен давна досить напружені, а причиною того, як кажуть, есть та обставина, що чорногорский князь не хоче зятеви видати віна, яке призначив своїй донцї, коли віддавала ся за Карадьордевича.

Всї білградскі події осудить колись история може лїпше і безстороннїйше як теперішність, отже лишім їх істориї, а звернїм ся до веселїйших образів на Балканї.

---

*) Ґіркович і Велкович були найбільші вороги Драґи.

гри. Початок о годинї 8-мій без огляду на число гостий. Цїни місць: крісла перворядні 2 К, другорядні 1 К 40 с. Вступ на салю 80 с, ґалерия 40 с. Для П. Т. студентів і підофіцирів ціни знижені.

— З Тернополя. В неділю дня 12. с. м. устроює тов. „Тернопільский Боян“ концерт в сали замковій в Тернополи з отсею проґрамою: 1) Січиньский-Шевченко: „Лїчу в неволї...“ міш. хор в супров. фортепяну. 2) Мендельсон: „Марш весільний“ зі „Сну лїтної ночи“, скрипка, челльо і фортеп. на 4 руки. 3) Верді: „La forza del vestino“, сопр. сольо в супр. форт відсп. п. І. Р. 4) Людкевич-Шевченко: „Косар“, муж. хор в супр. фортеп. 5) Мендельзон: „Осїнь“, дует на сопран і альт, відсп. пп. І. Р. і Т. М. 6) а. Берріот: „Air varié“, б. Винявский: „Mazurka characteristique“, скрип. сольо з форт. відогр. п. І. Л. 7) * * * „Вязанка пісень“, міш. хор в супр. форт. Початок точно о $^1/_2$9 год. вечером. По концерті танцї в комнатах тов. „Руска Бесїда“. Вступ від особи 1 К

† **Померли:** О. Іван Поляньский, парох в Боратинї, ярославского деканата, дня 5 с. м., в 41 роцї житя, а 13-ім сьвященьства; — о. Дмитро Ходоровский, парох в Іванчанах, збаражского деканата, в 87-ім роцї житя, а 59-ім сьвященьства; — Витовт Незабитовский, властитель Ланок, маршалок бобрецкої ради повітової.

Господарство, промисл і торговля.

— Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвященників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за І. піврік 1903.

Стан довжний:

		Кор.	сот.
1. Уділи членів		11.869	24
2. Фонд резервовий		711	22
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.		
а) Стан на початку року	43.478 06		
б) вложено в І. півроці	51.612 09		
разом	95.090 15		
в) винято в І. півроці	23.326 45		
Позістає з кінцем червня .		71.763	70
4. Сальдо побраних процентів .		1.545	11
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит. . . .		296	14
6. З рахунку ріжних сторін . .		228	18
7. Непіднята дивіденда . . .		91	50
Сума . .		86.505	09

Стан чинний:

1. Пожички уділені на скрипти і векслї:	Кор. сот.		
а) стан на поч. р. 1903	48.272·90		
б) уділено в І. півроці	66.138·58		
разом .	114.411·48		
в) сплачено в І. півроці	33.361·20		
Стан з кінцем червня 1903 .		81,050	28
2. В щадниці почт. (оборот чек.)		271	99
3. Льокациї в тов. кред. і банках		2.251	32
4. Сальдо коштів адміністрациї		—	—
5. Движимости		469	80
6. Кошти заснованя		386	30
7. Готівка в касї з д. червня . .		1.730	62
Сума . .		86,506	09

Членів прибуло 71, убуло 0, остало з кінцем червня 1903 всїх членів 280 з 322 декльярованими уділами в сумі 16,100 К.

Уділ членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі і опроцентовує їх по $4^1/_2$%; пожички уділяє на 7%.

Також посередничить тов. в заключуваню обезпечень житєвих всякого рода.

ТЕЛЄГРАМИ.

Рим 10 липня. Аґентия Стефанїого доносить, що о годинї 9 вечером покликано до Ватикану проф **Мацонїого**, котрий остав там на ніч. З того судять о поважнім станї недуги папи.

Париж 10 липня. Президент Любе повернув сюди з Анґлії, витаний сердечно населенєм.

Льондон 10. липня. Daily Telegraph, обговорюючи побут Любета в Анґлії, каже, що так та подорож як і подорож короля Едварда до Парижа витворили дуже щирий настрій межи Анґлїєю і Франциєю і що нинї нема між тими двома державами таких трудностий, котрі не дались би мирно і честно полагодити.

Прага 10 липня. Politik доносить, що полагоджене димісиї мін. Резека має порішити ся в пятницю.

Калє 10 липня. Вчера по полудни прибув сюди в дорозї до Парижа президент Любе. На промови ріжних депутаций відповів Любе, що як пересьвідчив ся, за границею говорять про Францию справедливійше як Французи самі. Приняте в Льондонї зробило на него глубоке вражінє.

— Оповіщенє. Виділ Інтернату для кандидатів ц. к. Семинариї учительскої в Самборі оповіщує конкурс на 100 місць вільних в інтернатї. Приняті кандидати одержать поміщенє, удержанє, опал, пранє, сьвітло, опіку лїкарску і педаґоґічну, піддати ся однак мусять вказаним в конкурсї услівям і реґулямінови домашному, приписаному для інтернатів учительских. — Ученики III. і IV. р. приняті зістануть без оплати лише за стипендиї педаґоґічні, кандидати II. р. за доплатою 4 К, з I. р. за доплатою 8 К, а з курсу приготовляючого за доплатою 10 К, місячно до побираної стипендиї. — Кандидати I. і II. р., котрі викажуть ся сьвідоцтвом з поступом дуже добрим, вільні суть від доплати. — Всї приняті до інтернату кандидати мають безусловно зложити при вступі 26 К, а іменно: 10 К яко доплату за пів липня (бо за сей місяць не побирають стипендиї), 12 К на видатки шкільні, 2 К на лїкаря і 2 К на інвентар. крім того мусять мати: 1) молитвенник, 2) 6 пар біля, 3) 6 простирал, 4) 6 пошівок, 5) 6 ручників, 6) 6 хустинок до носа, 7) 2 пару обуви нової, 8) 2 повні убраня і пальто зимове, 9) подушку, 10) гребінь, щітку, ложку, вилки, ніж, скрипки; біле має бути значене. — Поданя о приняте до інтернату належить вносити в реченци до 18 липня с. р. до Виділу Інтернату для кандидатів ц. к. семинариї учительскої в Самборі і треба до них долучити послїдне сьвідоцтво шкільне, деклярацию родичів, потверджену через зверхність громадску, котрою з'обовязують ся платити точно що місяця з гори доплату після повисше поданого услівя. — Чужі мають долучити метрику уродженя і сьвідоцтво убожества. Бувші вихованки Інтернату, котрі відповіли вимогам реґуляміну і викажуть ся поступом в науках і доброю нотою з обичаїв, мають першеньство. Поданя компетентів чужих, що мають близше до инших семинарий училельских, не будуть увзглядненї.

V.

Один день в Білградї.

Після дра Шмідта.)

Около полудня виїхали ми поспішним поїздом з Будапешту. Важко і сумно стає на серци, коли дивити ся на безконечні і одностайні рівнини Альфельда, почерез котрі жене поїзд. Куди не глянеш, всюди лиш збіжа і кукурудза. Як раз їдемо через кусень пусти: ні чогісенько як лиш самі брунатно-жовті площі; сонце спалило траву і видко лиш пусте і голе камінє, що аж пукає від великої спеки. Онтам далеко, де трохи зеленїйше, ходить худоба з величезними на метер довгими рогами та скубе траву, тут пасе ся череда кудлатих овець а коло неї сидить на земли чабан в широчезних полотняних штанах, і в коротенькім кожушку та як-раз підвечіркує — а щож би иншого як не паприковану солонину а до того після звичаю в краю попиває сливовицю. Тепер минаємо якусь багнисту сїножать, на котрій мов би на вартї стоїть бузько; їдемо попри якісь нужденні хати, вкриті соломою, коло котрих видко керницю з довжезним журавлем а дальше знову збіжа і кукурудзу, одностайний степ, що аж скучно стає.

Вже змеркло ся і задумчиво споглядаю на хмари диму з папіроса, аж нараз предовгий свист і скрип гальмованих возів пробудили мене з задуми. Поїзд станув а до ваґона всунув ся якийсь грубий панок і просить, щоби єму показати паспорт. Ми станули на самій границі. Вже на дорові від послїдної стациї контрольовано паспорти, бо хто не має такої книжочки, котра би показала, хто він, не сьміє вступити до краю поза червоно-синьо-білими стовпами; того на послїдній угорскій стациї в Земуни випрошують з ваґона.

Наконець — вже 10 год. вечером — заїзджає поїзд на дворець в сербскій столици. Насамперед ревідують наші пакунки досить поверховно а відтак кличуть до сусїдної полїцийної канцеляриї та питають ся, як хто називає ся, чим єсть і як більше менше довго наміряє побути в Сербії. На тім кінчить ся цїла церемонїя повитаня і можна вже свобідно вступити на сербску землю.

Я хотів лишити мої пакунки на двірци аж до слїдуючого дня, але мусів переконати ся, що то не так легко і забрав їх з собою. В Сербії, бачите, треба на зелїзницях дати насамперед зважити кождий пакунок, який хто хоче лишити до переханя на двірци і від ваги заплатити за переховок. А що перед касою було повно людий, особливо же жінок із села, то я, щоби не чекати довго, поїхав з пакунком до готелю. На дворі перед двірцем обскочило мене зараз повніською якись обідраних людий, що хотїли нести за мною пакунки. — Лиш з великим трудом спекав ся я тих людий, сїв на фіякер та казав завести ся до „Ґранд Готелю“, зґодивши два франки за дорогу. За пів години станув я в готели. Коли підчас сеї вічної їзди Білград зі своїми улицями і домами зробив на мене вражінє малого провінционального міста, то „Ґранд Готель“ представив ся менї яко будинок дїйстно величавий, як пристало на столицю. Всюди мармор і штукатури, прекрасні зеркала і образи, вигідна постїль і добра обслуга, на подвірю прекрасний город з водограями, а що найважнїйше, в готели цїни дуже дешеві! Чогож ще більше ждати?

(Дальше буде)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нїкому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запаматати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє заресстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5^{1}/_{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).